



הת (קרית שמונה) 29331-04-25 - זוהיר אבו ראס נ' מדינת ישראל

ה"ת (קרית-שמונה) 29331-04-25 - זוהיר אבו ראס נ' מדינת ישראל-שמונה

ה"ת (קרית-שמונה) 29331-04-25

זוהיר אבו ראס

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[08.05.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. בתאריך 12.4.2025 הגיש המבקש "בקשה דחופה להחזרת תפוס" בה הוא עותר כי בית המשפט יורה להחזיר לידיו רכב מסוג טויוטה, הנושא מספר רישוי 5541830 (להלן: "הרכב"), לאחר שזה נתפס על ידי משטרת ישראל.
2. בבקשה, טוען המבקש כי בעקבות חשד לביצוע עבירה של הסעת תושב זר, החליטה המשיבה לתפוס את הרכב בתאריך 14.1.2025. עוד מפורט כי כנגד המבקש הוגש בסופו של יום כתב אישום (ת.פ. 45899-01-25 מדינת ישראל נ' אבו-ראס) ובמסגרת הליך זה הודה המבקש בעבירות הלנה והסעת תושב זר של כדן, בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, והורשע בהן. הדיון בהליך הפלילי נדחה לתאריך 15.6.2025, ובמועד זה אמורים להישמע טיעוני הצדדים לעונש.
3. לטענת המבקש, הוא הבעלים הרשום של הרכב, אשר משמש אותו ואת משפחתו המורחבת. לטענתו, בשל תפיסת הרכב נגרם למבקש ולבני משפחתו נזק כלכלי כבד ביותר. עוד נטען כי הרכב נתפס שלא כדין וכי לא נערך שימוע בטרם תפסיתו. עוד מוסיף המבקש כי החלטת המשיבה לתפוס את הרכב אינה מידתית, וניתן לשחרר את הרכב תוך הטלת תנאים והגבלות. לדעתו, אין בידי המשיבה כל טעם ועילה שבדין להמשיך ולהחזיק ברכב.
4. בתגובה שהוגשה על ידי המשיבה נטען כי מעובדות כתב האישום בהן הודה המבקש, עולה שהוא עשה שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות בהן הורשע. עוד נטען כי מלכתחילה נתפס הרכב בתיק כמוצג והמשך תפיסתו הינה בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969. עוד הפנתה המשיבה כי בהתאם להוראות החוק בהן הורשע המבקש, קיימת חובה לחילוט הרכב בסיום ההליך, אלא אם יסבור בית המשפט שלא לעשות כן, מטעמים מיוחדים שירשמו.
5. לפנים משורת הדין, הסכימה המשיבה להחזרת הרכב בכפוף להפקדה כספית של 30% משווי, אשר להערכתה עומד על 142,000 ₪, ומתן צו לאיסור דיספוזיציה.
6. בתשובה לתגובת המשיבה, טען המבקש כי שווי של הרכב הינו 75,900 ₪ בלבד, ובמקרה זה יש להורות על הפקדה שלא תעלה על 10,000 ₪, לצד צו לאיסור דיספוזיציה.
7. נוכח טענות הצדדים באשר לשווי הרכב, ביקשתי מהם אסמכתות להערת השווי הנתענת על ידם. שני הצדדים צירפו אסמכתאות המבוססות על מחירון לוי יצחק, כשלפי הערכת המבקש השווי הנתען הינו 75,900 ₪ ואילו על פי המשיבה השווי הנתען הינו 134,000 ₪.



דיון והכרעה

8. פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), היא המסדירה את הכללים הנדרשים לבחינת בקשתו של המבקש, וליתר דיוק יש לבחון בעניינו את האמור בסעיף 32(א) ובסעיפים 33-35 לפקודה, הקובעים:

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. [...]

33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

9. עיקרם של הדברים הקבועים בסעיפים אלה, מקנה למשטרה את הזכות לתפיסת חפץ באם קיים יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. חפץ שנתפס כאמור, רשאית המשטרה לשמרו עד שיוגש לבית המשפט, בכפוף להחלטה אחרת עליה יורה בית המשפט, אם לבקשת המשטרה או לבקשת אדם התובע זכות בחפץ. עוד נקבע כי ככל שלא הוגש המשפט בתוך שישה חודשים מיום שנתפס על ידי המשטרה, תחזיר האחרונה את התפוס לאדם ממנו נלקח, אלא אם יתיר בית המשפט את הארכת התקופה המותרת לתפיסה.

10. במקרה שלפני, נחה דעתי כי הרכב שנתפס מידי המבקש עונה על האמור בסעיף 32 לפקודה, מאחר שמדובר בחפץ אשר שימש כאמצעי לביצוע עבירה או שנעברה באמצעותו עבירה, ועל כן החזקתו בידי המשטרה נעשית כדין.

11. יש לדחות את טענתו של המבקש כי תפיסת הרכב נעשתה שלא כדין, משלא התקיים שימוע עובר לתפיסה. המדובר בתפיסת רכב בהליך פלילי, והרכב נתפס מלכתחילה כמוצג בתיק החקירה. אין המדובר בהשבתה מנהלית של הרכב, ועל כן אין לבצע שימוע לבעליו בעניין זה.

12. משהודה המבקש בעובדות כתב האישום, והורשע בעבירות שיוחסו לו, אין למעשה מחלוקת כי הרכב התפוס שימש לביצוע העבירה, ובסמכות בית המשפט להורות על חילוטו או על חילוט שוויו. רק לענין זה בסעיף 12(א1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק") המורה:



12א(ד1א) (1) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (5ג) או (6ג) רשאי בית המשפט שהרשיעו, נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם האדם שהורשע בעבירה הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע, ויחולו לענין זה הוראות פרק רביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

(2) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (5ג), או (6ג), ומצא בית המשפט שהרשיעו כי לא ניתן להורות על חילוט כאמור בפסקה (1) בשל כך שהאדם שהורשע בעבירה אינו בעליו של הרכב שבו נעברה העבירה או המחזיק בו דרך קבע, רשאי בית המשפט בבואו לקבוע את גובה הקנס שיוטל בשל אותה עבירה, להביא בחשבון את שווי הרכב כאמור, כולו או חלקו;

(3) קנס כאמור בפסקה (2) לא יפחת ממחצית משווי של הרכב, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; הוראות פסקה זו יעמדו בתוקפן עד יום כ"ד בניסן התשפ"ז (1 במאי 2027).

13. כידוע, באיזון החוקתי הנדרש לצורך הכרעה בגורלו של תפוס לפני סיום ההליכים המשפטיים, יש להתחקות אחר מיגוון התכליות שברקע סמכות התפיסה הנתונה לרשות, המקרינות, כל אחת, על סוגיית שחרור החפץ והתנאים לכך (ר' בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)). במקרה שלפני, תכליות התפיסה הינן תפיסה למטרת חילוט ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט, ככל שעדיין יעלה צורך כזה.

14. כאמור לעיל, הצדדים אינם חלוקים בדבר האפשרות להורות על החזרת הרכב התפוס לידי המבקש, בכפוף לתנאים שיקבעו, אולם חלוקים ביניהם על גובה הערבות שתינתן. נוכח המחלוקת בין הצדדים לענין שווי הרכב, ולצורך החלטה זו בלבד אקבע את שווי הרכב כממוצע בין השווי הנטען על ידי הצדדים, היינו ₪ 104,950. בהתאם למדיניות הפסיקה, ובשים לב להוראות החוק המלמדות כי במקרה שבו לא יחולט הרכב, הקנס שיוטל על הנאשם לא יפחת ממחצית שווי, אני סבור שיש לאמץ את עמדת המשיבה לענין שיעור ההפקדה שיש להפקיד כתנאי לשחרור הרכב, וזה יעמוד על שיעור של כ-30% מערך הרכב.

15. נוכח האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

א. רכב מסוג טויוטה, נושא לוחית רישוי 5541830, יוחזר למבקש בכפוף לתנאים הבאים:

- המבקש יפקיד סכום בסך ₪ 35,000 במזומן או בערבות בנקאית בלתי מוגבלת בזמן ובלתי מותנית, אשר יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט.
- אני אוסר על המבקש למכור את הרכב, למוסרו לאחר או להוציאו מרשותו עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט (צו איסור דיספוזיציה).
- המבקש ימציא למשיבה פוליסת ביטוח מקיף המתייחסת לרכב כאשר הפוליסה משועבדת לטובת המדינה. תוקף הפוליסה יהא לכל הפחות למשך 12 חודשים ובמידת הצורך תוכל המשיבה לעתור להאריך אותה.
- המבקש יעמיד את הרכב לזכות המשיבה בכל עת שיחויב לעשות כן על-ידי צו של בית-המשפט.

זכות ערר כחוק
ניתנה היום, י' אייר תשפ"ה, 08 מאי 2025, בהעדר הצדדים.